

τας μαζί. "Αλλη απόδειξη για τὸ κοινοτάξιμά τους εἶναι πὸν λάβανε μέρος στὸ συλλαλητήριον κατὰ τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης. Ψέφτικη κατηγορία κι ἀφτὴ ὅπως κι' οἱ προηγούμενες. Τὸ Σοσ. Κέντρο πιστὸ στὶς ἀρχές τοῦ ἀρνήθηκε νὰ λάβῃ μέρος στὸ συλλαλητήριον κατὰ τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης, ἐνῶ δὲν ξέρω πόσα ἀπειλητικὰ γράμματα τοὺς στέλνανε οἱ Ναζοῦρκοι. καὶ ἡ Ἑλλ. Κοινότητα—φυσικὰ, ἀναγκαστικὰ—ἐλάβε μέρος κι ἀντιπρόσωπὸς τῆς ἐβγαλε καὶ λόγος. Ἡ ἐφημερίδα τοῦ Κέντρου χτυποῦσε ἀλύπητα κάθε κοινοτάξιμά. διαφάντεθε ἀφοδὰ τὶς ἐθνότητες καὶ τὸ Πατριαρχεῖο στὸν καιρὸ τῆς Τούρκικης Κυδέρνησης καὶ μετὰ τὴν Ἑλλήν. κατοχὴ/ὄλες τὶς Βουργάρικες θηριωδίες. Εἶναι τόσο γελοία ἀφτὴ ἡ κατηγορία πὸν δὲν ἀξίζει κανεὶς νὰ σχοληθεῖ περισσότερο μᾶφτίνα. "Ἄς περιμένουμε τὶς ἀνύπαρκτες ἀποκάλυψεις τοῦ μπάρμπα Ρίζου θάνατι γλέντι σωστό. "Ἐνα πρᾶμμα δὲν ξέρω ἂν σκέφτηκε ἡ Κυδέρνηση. Πῶς, ἀπὸ ὄλες τὶς φυλὲς πὸν ζοῦνε στὴ Μακεδονία, οἱ Ἑβραῖοι εἶναι οἱ μόνοι πὸν δὲν ἔχονε κανένα λόγο ἐθνικὸ νὰ μὴν εἶναι ἐφαριστημένοι μετὰ τὴν Ἑλλ. Κατοχὴ. Σὰ βλέπει ὁμοῦς ὁ Ἑβραῖος πῶς κατὰτρέχουμε τοὺς Ἑβραίους σοσιαλιστές, καὶ θὰ τὸ ξηγήσει πῶς τὸ κάνουμε ἀπὸ στενὴ ἐθνικιστικὴ πολιτικὴ, πῶς ἡ καχυποψία μας φτάνει ὥς τὸ σημεῖο νὰ ὑποψιάζομαστε τοὺς ἀληθινὰ φιλελέφτερους Ἑβραίους, σὰν τὶ ἐμπιστοσύνη ἔχει στὴ φιλελευτεροσύνη μας;

Σὰν τὶ βάση θὰ δώσει στὶς ὑποπείες καὶ τὶς ὑποσκεσές μας; Μὲ τέτοια μέτρα ἀντὶς νὰ συναδερφωθοῦμε θὰ χωρίζομαστε περισσότερο! "Ἀμ οἱ Τοῦρκοι καὶ Βούργαροι ποῦχουν καὶ ἐθνικοὺς λόγους νὰ μὴν εἶναι ἐφαριστημένοι μετὰ τὴν ἀλλαγὴ; Μᾶφτοῦς ἴσως συναδερφωθοῦμε στὴ μέλλουσα ζωὴ.

Π. ΠΑΒΛΙΔΗΣ

TRILUSSA.— Λένε πῶς μιὰ μέρα ἕνας Ἀιγὸς Ρωμαϊκός, πὸν γύριζε νικητὴς ἀπὸ τὸν πόλεμο, δῖψαε καὶ ἔσκυψε νὰ δροσίση τὸ λαρόγγι του σὲ μιὰ δημόσια βρύση.

Καθὼς κατέβηκε, ἕνας γάττος φωτογράφος τὸν παρακάλεσε νὰ σταθῇ νὰ τόνε πάρῃ.

— Στάσου, στάσου, φίλε, τοῦ γρύλλισε εἷς παγώνι. Μιὰ πὸν βρέθηκες ἐδῶ, νά, μιὰ καλὴ περίσταση νὰ βγῶ καὶ γὼ μαζὶ του. "Ἐτσι κοροϊδεύω τὴ Δόξα καὶ ψευτίζω τὴν Ἱστορία. Γιατὶ θὰ κάνω νὰ πιστέψουν ὅλοι πῶς εἶμουνα καὶ γὼ ἀνάμεσα στὰ βέλη στὰ πεδία τῶν μαχῶν, φωνάζοντας παληκαρία «Ἐμπρός! Ἐμπρός!»

Καὶ περφηφανεμένο γιὰ τὴν παληκαριά του, σήκωνε τὰ φτερά του καὶ ἀνοίγε τὴν οὐρά του γιὰ νὰ δείξῃ τὴ δύναμη καὶ τὴν ὁμορφιά του.

Μὰ δὲν κατώρθωσε παρὰ νὰ βγάλῃ στὰ πόδια τὸ σπουδαῖο ἐκεῖνο μέρος πὸν ἐπαινοῦνε τὰ τραγούδια τῶν Καφεσαντάν.

...»»»...

ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΦΥΛΛΑ

Στὸ δρόμο τὸν κεραμιδὴ κίτρινα φύλλα ἀφίνει τὸ δέντρο τὸ λιγνὸ, πὸν ἀπὰ στὸν τοῖχο εἶναι σχυμμένο, στὸν τοῖχο τοῦ περιβολιοῦ, πὸν σκέλεθρο ἔχει μείνῃ

Τ' ἀρχοντικό, πὸν γέρασε, λὲς κ' εἶναι βυθισμένο μὲς σὲ βαριὸ ἕνα λήθαργο.—Μὰ ἔζησε μιὰν ἡμέρα...— Τώρα κ' οἱ ντουφεκίθρες του χόρτο ἔχουν φυτρωμένο...

Τὰ κυπαρίσια ἀξαίνουνε, γιομίζουν τὸν ἀγέρα καὶ σφίγγουνε στὴν ἀγκαλιά τὸ κρῦν καὶ τὴ γαλήνη τοῦ θλιβεροῦ περιβολιοῦ, ἀπάνω, γύρω, ὥς πέρα...

Κι' ὁ τοῖχος τοῦ περιβολιοῦ, πὸν σκέλεθρο ἔχει μείνῃ,— τὰ ὑστερὰ του ἀπάσδετα τὰ πῆραν πιὰ τ' αὐλάκια,— κυττάει πάντα περήφανος. Στέναγμα δὲν ἀφίνει.

Μὰ πάνω του ξαπλώνονται κόκκινα φυλλαράκια ἀκλερα κι' ἀπλερα. Μὰ αὐτὰ κάτι σὰ νὰ ζητᾶνε... Σὰ νὰ πετᾶνε ἀκόμα καὶ τὰ δροσερὰ φιλάκια...

Τὰ φύλλα μιὰ ἱστορία γλυκεῖα θυμῶνται καὶ θυμᾶνε.—

1913

ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΙΤΑΝΟΜΑΧΙΑ

Οἱ ψευτιές καὶ οἱ ψευτοευσαιστησίες καὶ ψευτοφιλελευτερίες, πὸν μ' αὐτὲς ζητᾶνε τὰ κράτη νὰ σκεπᾶσουνε τοῦ πολέμου τὴ γύμνια, με ἔλη τὴν ἀηδία πὸν μᾶς φέρνουνε. σὰν κάθε ψέμα καὶ κάθε ὑποκρισία, πρέπει νὰ χαιρετιστοῦνε ὥς χαρχαχτηριστικὸ σημεῖο τῶν καιρῶν. Ὁ μεθυσμένος πὸν πασχιζει ν' ἀποδείξει, πῶς δὲν εἶναι μεθυσμένος, νιώθει στὸ βάθος τῆς συνείδησής του, πῶς τὸ μεθύσι εἶναι πρᾶμα ντροπερό. Ἡ μοιχαλίδα, πὸν μὲ τόσο, ἐπιμέλεια κρύβει τὰ καμώματά της ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμον. καὶ ἔχει μονάχ' αὐτό, μὰ καὶ ζητᾶει νὰ κακογλωσσίσαι τὴ γειτόνισσά της ἢ φιλενάδα της, πῶς ἔχει ἀγαπητικούς, ἀναγνωρίζει: πῶς ἡ διαγωγή της δὲν εἶναι καλὴ. ἢ τουλάχιστο ἔξερει, ὅτι ὁ πολὺς κόσμος θὰ τὴν κατηγορήσῃ, ἂν μάθει τὴν ἀλήθεια.

Πᾶνε λίγες χιλιάδες χρόνια, πὸν ὁ Ὀμοῖρος ἔδωξε τοὺς ἥρωές του νὰ λένε λόγια σὰν τ' ἀκλόουθα:

"Ἄς μὴ βιαζόμαστε λοιπὸν νὰ πᾶμε πίσω στ' Ἀργούς

Πριχοῦ χορτάσομε καὶ μεῖς τῶν Τρώων τὶς γυναῖκες...

καὶ

Γρήγορα τότε θάβλεπαν νὰ γονατίσαι ἡ Τροία καὶ σκλαβωμένη ἀπ' τὰ βαριά νὰ ρηχνατεῖ σπαιτιά μας.